

Κ. Μυτιλην
Απογραφή:
"Γραμμή" 12
"2 Β."
"129-130"

ἀπόδειξιν». Ὡσαύτως «πρὸς Γαβριὴλ Μωραβένωφ νὰ προστατεύσῃ καὶ εὖρῃ ἀπὸ τσελέπην τὰ ἄνω γρόσια καὶ μετρήσῃ εἰς τὴν κάσσαν τῆς ἐφορείας». Ὡσαύτως «πρὸς τὸν ἀρχιδιάκονον Χρύσανθον νὰ λάβῃ πρόνοιαν μετὰ τοῦ Γαβρ. Μωραβένωφ δι' εὐρεσιν ἀνωτέρου ποσοῦ»¹⁾).

1850 Μαρτίου 1. «Καταγραφή τοῦ δίσκου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τεσσάρων ἐτῶν» τῆς ἐπαρχίας Φιλιππουπόλεως γρ. 5900. Ὑπογράφονται 2 πρόκριτοι, οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους καὶ 5 ἐπίτροποι τῶν 5 ἐκκλησιῶν²⁾).

1850 Μαΐου 3. Γράμμα τοῦ μητροπολίτου καὶ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν πατριάρχην, δι' οὗ ἀνακοινοῦται αὐτῷ τὸ πρὸς τὸν μητροπολίτην καὶ τοὺς δημογέροντας ἀποσταλὲν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου γράμμα τοῦ διοικητοῦ Ἰσμέτ πασιᾶ, ἡ ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσις αὐτοῦ μετὰ συμβουλῶν πρὸς τοὺς χριστιανούς περὶ σεβασμοῦ τῶν ἐν αὐτῷ ὑψηλῶν διαταγῶν καὶ ὁ μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως ἐορτασμὸς τοῦ Πάσχα. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης καὶ 16 πρόκριτοι. Τὸ γράμμα ἀπεστάλη πρὸς τὸν Ἡρακλείας πρὸς ἐπίδοσιν τῷ πατριάρχῃ καὶ ἅμα πόλιτζα 5 χιλιάδων γροσίων διὰ τὴν κάσσαν (τὸ κοινόν) «εἰς βάρος τοῦ Γαβριὴλ Μωραβένωφ»³⁾).

1850 Μαΐου 5. Δήλωσις τοῦ ἱερομονάχου Ἰωσήφ τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μπελασίτης, ὅτι εὐθύνεται μόνον διὰ τὰ ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας του χρέη, ἅτινα ἐνδέχεται νὰ προκύψωσι, καὶ εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρώσῃ αὐτά, ὅχι ὅπως καὶ διὰ τὰ πρότερα τοῦ μοναστηρίου χρέη. Ὑπογράφονται ὁ ἡγουμένος Ἰωσήφ, ὅστις ὑπόσχεται, 7 πρόκριτοι ὡς μάρτυρες καὶ ἀρχιδιάκονος Ἀνθιμος ὑποβιβαιοὶ τὰς ὑπογράφας τῶν ὑποφαινομένων⁴⁾).

1850 Μαΐου 15. «Ἀπάντησις πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας ὅτι ἐλήφθη τὸ γράμμα τοῦ καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς Παναγιότητός του μετὰ τοῦ ὑψηλοῦ ἐμῖριαμὲ πρὸς τὸν Ἰσμέτ πασιᾶν» δι' ἀποστολὴν ἀνθρώπου τῆς ὑψηλότητός του εἰς Καζανλίκιον διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν 36.600 γροσίων ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου⁵⁾).

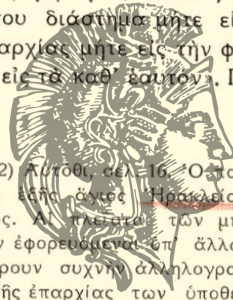
1) Κώδικος, σελ. 7. Ὁ ἐμπορικὸς οἶκος Μωραβένωφ καὶ Σας ὤφειλεν, ὡς προερρήθη, εἰς τὸ Ἑλλ. σχολεῖον Φιληπόλεως λαβῶν ὡς δάνειον ἔντοκον 25 χιλ. γροσίων.—2) Αὐτόθι, σελ. 8. Δίσκος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας εἶναι ὁ περιηγόμενος κατὰ τὰς μεγάλας δεσποτικὰς ἐορτὰς ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἐκάστης ἐκκλησίας πρὸς συλλογὴν ἐράνου χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου.—3) Αὐτόθι, σελ. 11—12. Τῶν προκρίτων 16 οἱ 4 εἶναι Βουλγαρικῆς καταγωγῆς.—4) Αὐτόθι, σελ. 11.—5) Παταρτήματος, σελ. 15. Ἐμῖριαμὲ: γραπτὴ διαταγὴ πιθανῶς.

1850 Ἰουνίου 14. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν δύο ἀποδεικτικὰ χειροτονίας ἐσώκλειστα καὶ ἀπάντησις μουφτῇ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ὑψηλ. Ἀλῆ πασιὰν ¹⁾).

1850 Αὐγούστου 2. Ἀπάντησις τοῦ μητροπολίτου Νικηφόρου εἰς δύο ἐπιστολάς τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου «περὶ τῆς τακτοποιήσεως καὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ τε ζητουμένου καὶ τῶν δόσεων τοῦ Κ ο ι ν ο Ὡ» ὅτι δέχεται τὰς ἀναλογούσας κατ' ἔτος δόσεις ἐκ γρ. 3171, τὰ ὅποια κατὰ τὸ νέον ἔτος θ' ἀποστείλῃ εἰς τὸ κοινὸν τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διὰ μέσου τοῦ ἐφόρου τῆς μητροπόλεως ἁγίου Ἡρακλείας. Ἡ ἀπάντησις διαβιβάζεται διὰ τοῦ ἐφόρου, πρὸς ὃν γράφεται καὶ ἰδίᾳ ἐπιστολὴ ²⁾).

1850 Σεπτεμβρίου 25. Πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα πρὸς τὴν πολιτείαν Φιλιππουπόλεως, δι' οὗ ἐκφράζεται ἀπορία περὶ τῆς καταλειφθείσης ἐλαχίστης παρ' ἐλπίδα περιουσίας τοῦ μακαρίτου μητροπολίτου Νικηφόρου, μηδαμῶς ἀναλογούσης «μήτε εἰς τὸ μακρὸν τῆς ἀρχιερατείας του διάστημα μήτε εἰς τὸ εὐπρόσοδον τῆς λαμπροτάτης ταύτης ἐπαρχίας μήτε εἰς τὴν φρόνιμον οἰκονομίαν, ἣν μετήρχετο ὁ μακαρίτης εἰς τὰ καθ' αὐτόν». Πρὸ τῆς πραγματικότη-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ

¹⁾ Κώδικος, σελ. 15.—²⁾ Κώδικς, σελ. 16. Ὁ πολλὰς μέχρι τοῦδε μνημονεύμενος ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἀνέως Ἡρακλείας ἦτο ἔφορος τῆς μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως. Ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῶν μητροπόλεων τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου διετέλουν ἐφορευόμενοι ἐπὶ ἄλλων μητροπολιτῶν. Ὅθεν οἱ μητροπολιταὶ αὐτῶν διετήρουν συχνὴν ἀλληλογραφίαν πρὸς τοὺς ἐφόρους τῶν περὶ τῶν διαφόρων τῆς ἐπαρχίας τῶν ὑποθέσεων καὶ δι' αὐτῶν ὑπέβαλλον πολλὰς τὰς ἀναφορὰς τῶν εἰς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην καὶ τὴν ἱερὰν Σύνοδον. Τακτικῶς δὲ ἡ ἀλληλογραφία τῶν ἐστρέφετο εἰς τὰ ἀυλικὰ λεγόμενα αὐτῶν χρέη, τὰ ὀφειλόμενα δηλ. τῷ οἰκουμενικῷ πατριαρχεῖ, διότι οἱ ἔφοροι μητροπολιταὶ ἦσαν ἔφοροι καὶ τοῦ Κ ο ι ν ο Ὡ (ταμείου) τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. Κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία τοῦ πατριαρχείου ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον. Ὅθεν τὰ χρέη τοῦ διεμοιράσθησαν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἑκάστη μητρόπολις ὥφειλε ν' ἀποστέλλῃ κατ' ἔτος εἰς τὸ Κ ο ι ν ὸ ν ὠρισμένην ποσότητα πρὸς ἐκπτώσιν τῶν ἀναληφθέντων ὑπ' αὐτῆς χρεῶν τῆς. Ταῦτα ἦσαν τὰ λεγόμενα ἀυλικὰ χρέη. Ἀπὸ ὀγδόης Ἀπριλίου 1825 πατριαρχεύοντος τοῦ Χρυσάνθου περιεσώθη πῖναξ τῶν χρεῶν τῶν ἐπαρχιῶν, διηρημένων εἰς τρεῖς τάξεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη περιελάμβανε τὰς σφωζόμενας καὶ ἀνεπηρεάστους ἐπαρχίας, ἡ δὲ δευτέρα τὰς φθορὰς πεπονθείας καὶ δυστυχευομένης διὰ τὰς ἀνωμάλους περιστάσεις καὶ ἡ τρίτη τὰς καταπεπατημένας. Τῆς πρώτης τάξεως τὰ αὐλικά χρέη ἦσαν 4.936.607 γρ., τῆς δευτέρας 1.116.299 καὶ τῆς τρίτης 1.124.706 γρ. Τὸ χρέος τῆς ἐπαρχίας Φιλιππουπόλεως ὑπαγομένης εἰς τὴν πρώτην τάξιν ἦτο τότε 180.000 γρ.